

การศึกษาเรื่องการขายบริการในรูปแบบบาร์ญี่ปุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีภาคตะวันออก มีกำหนดระยะเวลาในการศึกษา 3 เดือน คือตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ เจ้าของกิจการ จำนวน 1 คน, มาม่าซัง จำนวน 1 คน และหญิงบริการจำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 7 คน ด้วยวิธีการสังเกตการณ์, การเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้บริการและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีการสร้างแนวคำถามเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า หญิงบริการที่ทำงานในบาร์ญี่ปุ่นเป็นแบบแอบแฝง สาเหตุการเข้ามาทำงานในอาชีพขายบริการของหญิงบาร์ญี่ปุ่นคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่จะได้รับการชักชวนจากผู้ที่เคยทำงานและมีประสบการณ์ด้านนี้อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานจะต้องมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ ส่วนหญิงบริการที่ไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นจะได้รับการสอนจากมาม่าซังเมื่อเริ่มทำงาน ลูกค้ายที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นชาวญี่ปุ่นวัยทำงานที่ทำงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จ.ระยอง นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จ.ชลบุรี และเขตประกอบการสยามอินดัสเตรียลปาร์ค จ.ระยอง แต่มีได้หมายความว่าคนไทยจะใช้บริการไม่ได้เพียงแต่ค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งจะมีอัตราค่อนข้างสูง บาร์ญี่ปุ่นดังกล่าวจะเป็นลักษณะของคาราโอเกะ ซึ่งวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นจะนิยมใช้บริการเพื่อพักผ่อนหลังจากการทำงาน หลังจากนั้นจะมีการตกลงกันเองระหว่างลูกค้ายกับหญิงบริการในเรื่องอัตราค่าบริการ โดยจะมีส่วนแบ่งให้กับทางร้านส่วนหนึ่ง และจะไปหาโรงแรมข้างนอกเพราะบาร์ญี่ปุ่นจะไม่มีห้องบริการให้เหมือนดังเช่นอาบ อบ นวดทั่ว ๆ ไป ผู้วิจัยพบว่า ถึงแม้จะมีการปราบปรามและควบคุมจำนวนโสเภณีแต่จำนวนโสเภณีมิได้ลดน้อยลงกลับเพิ่มจำนวนมากขึ้นในรูปแบบแอบแฝง ดังนั้นควรที่จะพิจารณาถึงจุดกำเนิดของปัญหาที่แท้จริงและยอมรับให้เป็นอาชีพหนึ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อการกำหนดบทบาทและการควบคุมให้อยู่ในสายตาของรัฐได้อย่างเหมาะสม